

NAŠE NOVINY

5. listopadu 1996 - 22 (178)

Nezávislý třebaňský občasník

Zmizel zvon z kaple

Zvon ulitý v roce 1863 zmizel v minulých dnech z kapličky v Zadní Třebani.

Czicení asi padesátkilogramového broncového zvona zdobeného výjevem sv. Jiří bojujícího s drakem bylo karlstejnští policistům ohlášeno 26. října. Neznámý chmaták odnesl historický cenný předmět z kaple na návsi, která prochází rekonstrukcí zdejší už o týden dříve. Vzhledem k tomu, že střecha kapličky se opravuje, vznikla zprvu domněnka, že zvon byl sejmout kvůli probíhajícím pracem. Faktická škoda převyšuje 2.000 korun, škoda historická dosud vyčíslena nebyla.

(K tématu viz strana 5)

(šm)

Country bál 9. 11.

Country bál opět po čase pořádá zadnotřebaňské sdružení mládeže IMPULS.

V místním Společenském domě se koná v sobotu 9. listopadu od 20.00 hodin. Hrát budou Kapičky a skupina Miloše Chrousta. Součástí programu je předtančení a tombola. Vstupné 40 korun. (mf)

Zloděj v muzeu

Litěnské Muzeum Jarmily Novotné bylo vykradeno s největší pravděpodobností 24. října.

Lupič odnesl zemědělská pomůcky z 16. až 19. století, starožitné sošky a zdobené truhlice v hodnotě asi 100.000 Kč. Podle policistů se zloděj nyní obrati na překupníky, starožitníky či sběratele. (šm)

Starostové odcházejí

ČTYŘI HLAVY OBCÍ V NAŠEM OKOLÍ PODALY DEMISI

Být zvolen starostou je radost. Zvlášť první minuty. Rozčarování přichází záhy. Vykonávat tento úřad v místě, kde není kanalizace, vodovod, plyn, kde chybějí slušné cesty, absenují služby, a kde navíc »padá« škola i kostel a od kud zmizel spolkový i společenský život, velká pohoda není.

Především pro toho, kdo to hodlá změnit. Čím je místo menší, tím hůr. Mívá méně peněz, méně podnikatelů a kreativních lidí. První muž obce se chce nechat dostává mezi mlýnské kameny, mezdary. On musí rozhodovat, řešit, vyslyšet, vyhod-

vat a přitom cítit plány, rozpočet a často i svou civilní profesi. Nejeden schopný starosta nápravu nedoví a rezignuje. Proč abdikovala čtyřka těch v našem okolí...? Vyhnaný je nesmyslné boje?

Všichni říkají do úřadu s mnoha plány, elánem a nadějí.

Pravda - také trochu pod tlakem společenské eufórie. Každému se povedlo něco z představ prosadit. Ale...

Bojem procházela na úřadě starostka Karlstejna MARIANNA HORNÁ. Starostování ji bavilo, přesto odstoupila. Byla totiž znechucená přístupem lidí k obecním potřebám. „Rékne-li člen za-

stupitelstva starostové do očí, že nějaké zákony ho nerozházejí, je to výzva k následování nebo k boji.“ tvrdí ještě donedávna první dáma Karlstejna. Ona volila boj, který však ukončila spolu se starostováním před pár měsíci. Po roce svého funkčního období rezignovala na post při veřejné schůzce obecního zastupitelstva. „Neshody s menšinou zastupitelstva přešly v napětí, ve kterém se nedalo rozhodovat, řešit.“ Cítila, že útoky jsou vedeny jen na její osobu - při ženská a ještě byvalá učitelka, to je malér. „Z toho jsem usoudila, že když odejdou, bude to pro všechny, a hlavně pro obec, lepší.“ Odmítala preferovat podnikatele. Nechtěla skupinám podřídit zájmy celku. „Mít podnikatele je dobré, ale nesmí žít na úkor obce.“

Jedna z jejích bitev byla o budování kanalizace. Chlala ji prosadit. „Žumpy jsou vyváženy na nědaleké pole, což se projevilo na rostoucím obsahu dusičnanů v pitné vodě. Moji oponenti v zastupitelstvu vystoupili s tím, že bude-li se stavět kanalizace, budou podnikatelé omezeni v podnikání, navíc je to pří vět drahá a nakonec se bude muset platit stočné.“

(Dokončení na straně 3)

Jeden po druhém odstupuje ze svých funkcí starostové obcí v našem okolí. Jedním z těch, kteří odešli, je i v tuto chvíli už bývalý první muž Letuš Miroslav Cvanciger.

Foto pro NN J. Turek

Slavili výročí ČSR

Okolo dvaceti lidí se sešlo 28. října na náměstí Krále Jiřího z Poděbrad v Revnici, aby oslavili výročí vzniku Československé republiky.

Účastníci vyslechli proslov p. Kose a společně zapívali hymnu. „Je smutné, že při těchto akcích nedochází ke spolupráci se školou.“ fekl starosta Revnic Jan Kadlec a dodal, že je třeba mladým lidem vznik republiky neustále připomínat. (ps)

28. říjen kdysi...

V našich novodobých dějinách je několik dat, která se hluboko vryla do paměti naší generace.

Zachytit dnes atmosféru říjnových dnů první republiky je velmi obtížné. Byla svázaná s přítomností těch, kteří se o to, co oslavují, vlastně nejsou. Zasloužili. Ač často prostí lidé, chlapci z podbrdských vesnic nebo přímo ze Zadní Třebaně, si byli vědomi ceny, jakou bylo za národní svobodu itebu zaplatit. Žili tím, za co nabídli život v řadách československých legií. Vyměnili pohodlné a bezpečné pláště za uniformy dohodových vojsk, aby demostrovali vůli malého národa po samostatnosti. Hroby těch, kteří v boji padli, jsou rozscety od Calais po Vladivostok. Tento den vždy patřil vzpomínkám na jejich hrudinské činy, na jejich vysoké mravní odhodlání.

Ti, kteří slavili, na ně nikdy nezapomnali. K oslavám se Třebaňští vždy přidávali k Revnickým, kde na náměstí byl postaven pomník padlým v této hrůzné válce. Na jeho stranách byly vytesány reliéfy, znázorňující bojové scény bitev, jichž se legionáři zúčastnili. (Dokončení na straně 5)

Dopadli hledaného

Muže celostátně hledaného pro rozsáhlou trestnou činnost dopadli karlstejnští policisté v obci Osov v úterý 29. října.

Při běžné silniční kontrole se z řidiče náhodně zastaveného vozu Škoda Forman vyklubal již delší dobu »naháněný« pachatel. Byl předán berounskému úřadu vyšetřování. (šm)

Most už nechťejí

Upustit od projektu stavby nového mostu přes Berounku, k němuž měli občané nejvíce připomínek, se navrhuje v „souborném stanovišti ke konceptu řešení územního plánu“, které bylo v minulých dnech schváleno na veřejném zasedání řeříšského městského zastupitelstva.

Naopak je zde podporováno zmenšení biokoridoru v oblasti u tunu, která by v budoucnosti mohla být využita k zástavbě. NN to sdělili starosta Revnic Jan Kadlec. (ps)

Co bude s Ostrovem?

JEHO NOVÝ MAJITEL JE PŘIPRAVEN JEJ PRODAT

Za šedesát tisíc korun ročně je Michal Gabriel ochoten pronajímat zadnítřebaňský Ostrov, který mu byl vrácen ve složitém restitučním řízení, jeho stávajícím provozovatelům.

O této částce Gabriel podle vlastních slov jednal s místním obecním úřadem, který se prý zatím k jeho nabídce nevyjádřil. „Údajně se pohádali,“ říká nový majitel vyhlášené lokality, který je připraven dohodnout se se všemi dnešními uživateli Ostrova. „Chatičky ať má dál obec.“ Říká, „fúbalisté mohou hrát na hřišti, volejbalisté na kurtech, rybářům je k dispozici pohyb.“ Je však nutné, aby za nájem všechni dohromady platili alespoň těch 5.000 měsíčně. Zvlášť by se Gabriel chtěl dohodnout s tzv. »startáky«, kteří využívají kabinky v bývalé plovárni vedle ležní restaurace. S jejich zástupci údajně zatím ještě nejdal.

Nájemně, které od stávajících provozovatelů žádá, považuje majitel je velmi nizké. Proto zároveň chce, aby se ječnotlivé spolky, resp. skupiny lidí zároveň staraly o plochy, které využívají, resp. o jejich okolí. „Udržování zbytku Ostrova bych financoval z peněz vybraných za pronájem.“ konstatoval.

Jak NN potvrdil starosta Zadní Třebaně Lubomír Schneider, obecní úřad na podmínky navrhované Gabrielem nepřistoupil. „Nabízel nám smlouvu

jen na ruky,“ řekl, „a to je pro nás nepřijatelné.“ Schneider podle svých slov hodlá vyzvat cruhou stranu k dalšímu jednání.

Michal Gabriel je v příslušných dokumentech veden jako majitel Ostrova, nevlastní jej však sám. „Je ležké se dohodnout se zbytkem rodiny,“ miní a dodává, že ostatní příbuzní by areál rádi prodali: „Zpočátku jsem se tomu bránil, ale když by se dnes našel kupec, který by byl ochoten zaplatit slušnou cenu, už bych proti nebyl. Za slušnou cenu však povídám, že základním považuji částku dvacet až patnáct milionů korun. Nový vlastník se údajně snaží najít investora, který by vložil peníze do regenerace Ostrova, vylepšil zde podmínky pro táboreni, sportování, opravil restauraci s tančícím místem před ní, eventuálně vybudoval bazén. „Uchazeč, kterého jsem měl, zájem ztratil, další se zatím nenašel,“ říká a potvrzuje, že sám do podobných akcí (a investic) chut nemá.

Žádná změna »statutu« Ostrova v tuto chvíli podle Gabriela nehrzi. Stávající uživatele majitel odtud vytěsnit nechce. Zádá jen příslušný nájem. Zároveň ovšem připomíná, že najde-li se vhodný kupec, není vyloučeno, že se dohodnou a k prodeji dojde.

„Do týdne může být vše jinak,“ uzavírá.

Miloslav Frýdl

Slovo starosty

S politováním musím konstatovat, že v uplynulých třech nedělích byl z místní kapličky odčízen zvon. Je smutné, že pachatelé neuplatňují svoji obratnost a silu jiným způsobem. Ke krádeži jsem bohužel svým způsobem dopomohl i lešení, které je postaveno kolem kapličky kvůli opravě její střechy. Zvon, který vžil asi čtyřicet sedm kilogramů, na němž byl výjev svatého Jana Bořujícího s drakem, nápis ANNA a letopočet 1863, dal zdejším jistě pořádně zabrat.

Prosím všechny, kteří si v uvedeném čase něčeho podezřelého všimli, aby se obrátili na Ohecní úřad v Zadní Třebani nebo na oddělení Policie České republiky v Karlštejně, které tuto krádež vyšetřuje. Již jsme se kontaktovali se zvonařstvím na Zbraslavu, kde bychom nechali vyrábít zvon nový. Způsobená škoda je ovšem nenahraditelná. Pokud nebyl na svátky využen kontejner ze hřbitova, pak se omlouvám. Jedním auto svázející kontejnery, které je schopno podjet trám na hřbitově, bylo dlouhodobě mimo provoz. Měli jsme příslibeno, že do pátku 1. 11. bude opraveno. O přemístění poštovní schránky jsme žádali v srpnu a již dvakrát urgovali. Snad se jednou schránky u Kolonádu při Jabelkově dočkáme. (V tuto chvíli už je schránka na místě - pozn. NN)

Hezký podzim Vám přeje Lubomír Schneider, starosta Zadní Třebaně

Z konšelstva

K pravidelnému jednání se obecní zastupitelstvo Zadní Třebaně sešlo 24. října.

- obecní úřad dostal nabídku od firmy British Petrol, týkající se možnosti levnějšího nákupu propanbutanových lahví. Zastupitelstvo hlasováním rozhodlo, že nabídku od nového roku přijme.

- již před rokem byl odstaven na dvoře obecního úřadu vrah automobilu, který zabíral prostor na veřejném prostranství. Protože tak uplynula doba, po kterou se mohl jeho majitel o vůz přihlásit, byl vrah prodán jinému zajímcovi,

- starosta Karlštejn zaslal na okresní úřad do Berouna oficiální žádost o zřízení stavebního úřadu pro obec Karlštejn. Litěn a Zadní Třebaně,

- obecní zastupitelstvo se rozhodlo zakoupit pro místní mateřskou školu dřevěnou věž se skluzavkou a tyč na šplhání.

Příště bude zastupitelstvo jednat 7. 11. (Mák)

Masopust 8. února

Hned zkrace února - osmého - se v roce 1997 bude v Zadní Třebani konat tradiční oslava masopustu.

Za jediný správný označil pro NN tento termín krátké před svou smrtí zadnítřebaňský kronikář Arnošt Tuček. Masopust se naposled bude v novodobé historii naší obce konat již poosmé za sebou. I tentokrát jej budou pořádat Naše noviny ve spolupráci s přáteli, i tentokrát bude jeho součástí masopustní fraška v podání řevnických ochotníků, průvod maškar vši i tančící zábava. Den poté by se měl konat dětský karneval NN. (mf)

Grafomotorický kurz

V ZADNOTŘEBAŇSKÉ ŠKOLE DOSPĚL K ZÁVĚRU

Do finále se říti speciální kurz, který probíhá v zadnotřebaňské škole. Jeho cílem je dokonale uvolnit dětem všechny pohyblivé části ruky, kterou psát a docílit tak zlepšení jejich schopnosti psát a kreslit.

Zmíněná výuka měla své fáze. Po první, kdy děti malovaly na balici papír houbičkami, později psaly špejlelem jsou dnes ve fázi, kdy používají barevné progresy. „Na cvičení padlo tříta špejlelem papíru, nespočet špejlelem...“ ale to je nic ve srovnání, s tím, že psaní děti se zlepšilo, „fiktivní fediteľka školy a iniciátorka této zkoušky Božena Musilová. Podle jejich informací mezi dětmi z první, ale i druhé třídy byly naneyvě tří schopny hned bez problémů psát. „To neznamená, že byly hloupé a psát se nenaucily, ale měly příliš stručnou kloboukovou hybnost - tedy držely tužku strnule, tvrdě, což pro výuku písmenek nebo v první chvíli různých nácvíkových čar není dobré,“ vysvětluje fediteľka, která po tří měsících, kdy děti nestřílely v rámci kursu ani ve škole ani doma psát tužkou, připravovala náhradní systém výuky.

Maximálně v této době využila počítačů, jejichž prostřednictvím děti psaly. Doplňovaly skrze programy slabiky i slova, takže nic oproti kolegům z jiných škol nezameškaly, ba opak získaly.

Musilová míní, že: „grafomotorický kurz a jeho smysl pochopili naštěstí i rodiče a pomohli. Více než padesát procent se jich s dětmi doma věnovalo uvoľňovacím cvikům a tahům a trpělivě cvičili.“ Zadnítřebaňští školáci tedy mají velkou výhodu, protože podobné kurzy, ač by je pořávalo až osmdesát procent prvnáků a druháků v celé republice, nejsou zatím ve školách běžnou věcí. Ne každý ředitel absolvoval školení o jejich plusech a realizaci. Zmíněnou metodou vytvářela doktorka Heyrovská na základě patnáctiletých klinických zkušeností, které předávala mj. také na seminářích v Berouně.

Tato cvičení provádí psychologická dětská poradna v Počápech, kam však musejí rodiče s dětmi jednou týdně dojíždět. Michaela Šmergová

Na Fond dalších 50

Na Fond k povznesení Zadní Třebaně (FPZT), který spravují NN, přibylo v uplynulých čtrnácti dnech dalších padesát korun. Věnovala je chatařka Eva Pašková.

Peníze z FPZT, na němž je nyní 3.595 Kč, budou použity ve prospěch naší obce. Přispět je možné u M. Kloubkové, 267 29 Zadní Třebaně 23. (mf)

Moštování přesčas

Prestože se v Zadní Třebani původně mělo moštovat pouze do konce října, lisovací zařízení v areálu místního obecního úřadu bylo pro velký zájem v provozu ještě první listopadovou sobotu.

NN to potvrdil Josef Votík, který za třeboňské zahrádkářské službu zajišťoval. Sobotu 2. 11. označil za letos definitivně poslední možnost v Třebani moštovat. „Dnes jsem tu pro poslední opozdilce nebo pro ty, kteří si mne objednali,“ řekl. Jak se však NN presvědčily, malo jich nebylo.

Od 14. září, kdy se u nás s lisováním ovoce začalo, bylo zpracováno 4.800 kg jablík. To je výrazně více než loni. Rekord ovšem drží rok 1994, kdy bylo vymoštováno 9.300 kg. Zájem o tuto službu měli letos místní, chataři a i přespolní. „Jedliž sem např. ze Svinář nebo ze Srbská,“ řekl Votík. Členové organizace zahrádkářů platili korunu za kilogram vylisovaného ovoce, nečlenové muzeli zaplatit na 1 kg o padesát haléřů více. (mf)

Pobožnost u lípy

Netradičně, u křížku pod lípou, se letos v Zadní Třebani konala obvyklá »dušičková« pobožnost. V sobotu 2. listopadu ji vedl řecký římskokatolický farář Josef Pecinovský.

„Scházíme se zde,“ řekl kněz, „abychom oživili to, co dělá každý národ kulturním - vzpomněli na zeměl.“ Pobožnost, která trvala zhruba pětadvacet minut, se zúčastnilo na třetinu lidí. Místní kaplička, kde se na zeměl vzpomínalo v minulých letech, prochází nyní rekonstrukcí. (mf)

80 MUDr. Kloubka

Osmdesáté narozeniny oslavil před pár dny občan Zadní Třebaně MUDr. Jan Kloubek.

U příležitosti významného životního jubilea jej s přání pevného zdraví navštívili zástupci místního Sboru pro občanské záležitosti. K blahopřání se připojují třeboňští zahrádkáři. (sf, jn)

Co vy na...

...to, že o zadnítřebaňskou kapličku a její okolí se budou nadále starat při Máři Kratochvílová a Marie Nedvědová?

Z vlastní zkušenosti vím, že je třeba na úpravy věnovat dost času. Po několik let jsem se snažila, aby bylo vše v pořádku. Teď, po rekonstrukci, jistě bude kaple ozdobou naší obce. Jsem přesvědčena, že bude v dobrých rukou. Marie Kloubková ... binec, který už zase zůstává v Zadní Třebani a jejím okolí nabývat nebezpečných rozměrů?

Svinčík je často v vidění u telefonní budky, vedle kontejneru na plasty, doslova zanesen je příkop u silnice proti mateřské škole. Tež při cestě k nádraží se objevují tašky s odpadky. Zajdeme v horšelu, nebo se už konečně naučíme chovat...? (mf)

Parní vlak ve Třebani

PODBRDSKÁ LOKÁLKA SLAVILA PĚTADEVADESÁTÉ VÝROČÍ

Parní jízdy 19. října z Berouna do Lochovic přes Zadní Třebaň pořádané berounskou stanicí u příležitosti pětadvadesátého výročí založení trati Zadní Třebaň - Lochovice, o níž jsme stručně informovali již v minulém čísle, se zúčastnilo na šest set cestujících.

Sedm historických vagonů, včetně jednoho restauračního, táhla parní lokomotiva 423.009 z Lysé nad Labem s osmnáctennou posádkou, o cestující se starali další tři železničáři. Poslední vagon byl vyhrazen sponzorem, závodnímu výboru Odborového sdružení železničářů Beroun a vedení Českých drah - vrchními řediteli divize, zástupci fidentalství OPŘ Praha a Plzeň. Loga všech dvanácti sponzorů byla uvedena na jízdenkách a na zvláštních pozvánkách.

Protože z Litně nemohou vlaky pokračovat ve stejném směru, jak přijely, musela mašinka celou soupravu objet, aby s vlakem mohla do Lochovic pokračovat «uhlím napřed». Půlhodinové pobytu v litinské stanici bylo využito také k dobrání vody z přistavené autocisterny Královových Železáren, která ku pobavení publika nedopaterně zpočátku jen zalévala nástupiště s cestujícími. Tepře po delší době se pomocí záhadného systému kohoutů podařilo voda přesněrovat do hadice vedoucí k lokomotivě. Během parní jízdy vyhrávala ve vozech a v Litni i na nástupišti dechová kapela Berounčka, trasu vlaku lemovaly desítky fotografií i videokameramanů zachycujících na svůj materiál každé odfouknutí parní ma-

šinky. Našli se i nadšenci (byly mezi nimi také ženy), kteří po silnici auty vlak předjížděli a během dne se snažili ho zachytit v co nejvíce stanicích. Kameramané s notným předstihem zapínali své přístroje, aby byl zaznamenán již první náznak pohybujícího se koupe nad údolím a odháněli fotografy s jejich cvakajícími přístroji, neboť své na-

hrávky chtěli mít čisté i po zvukové stránce - pouze duniči kola a funkci lokomotiva. Vlak se svého jízdního řádu držel celkem solidně, ze Třebaně odjel na Liteň jen se tříminutovým zpožděním, v 9.08. Stavěl ve všech stanicích a na všech zastávkách po celé trase, z Lochovic se vrácel opět přes Zadní Třebaň kolem 14.30. Na přelomu října a listopadu budou berounští železničáři rekapitulovat, do jaké míry byla tato akce úspěšná, a do jaké míry se vrátily investice. V příštím roce by titř organizátoři chтиči uspořádat parní jízdu na trase Praha - Beroun - Křivoklát.

Vilém Šedivý

Náramná sláva odbyvala se před pár dny ve Třebani. Na počest 95. výročí podbrdské lokálky tudy projížděl parní vlak...

Foto R. Tláskal

Kultura našeho národa

KAŽDÝ JE ODPOVĚDNÝ ZA SVÉ CHOVÁNÍ

Kultura je určitým stupněm rozvoje společnosti. Je dána nejen institucí, ale i materiální a duchovní činností člověka v úrovni jeho každodenního života. Traduje se již od nepaměti, ačkoliv se doby ledové mnoho změnilo, její formy se neustále vyvíjejí. Nepočíná i pouhým slova vyřazeným kýmkoliv z nás, nekončí ani vystupování člověka, jakožto kultivovaného subjektu. Toho vyplývá, že má hrance neomezené a vzdálené, také jako vesmír či fantazie.

Naši předci nejen bojovali za samostatnost státu, aby se jejich pokolení měla dobré a žila ve svobodné zemi. Vystavěli též spoustu objektů, od

kapliček po obrovské chrámy. Doufali, že tyto stavby budou zachovány. Náš národ je však opatrny pouze na své věci. Proto se místo kultury začíná stále více rozvíjet vandalskismus. Jak asi uvážuje jedinec, který jde a bez milosti poníčí objekt 300 let starý? Kdyby on byl jeho vlastníkem, jistě by to neudělal. Je toliké nějaká kultivovanost? Bohužel ano, ačkoliv to přiznávám s velikou lítostí. Neměli bychom si vážit pouze toho, co nám patří, nýbrž i věci, které naše nejsou. Vždyť lidská důstojnost pramení z existence mordiného zákona v člověku samém. S pojetím důstojnosti úzce souvisí i problém odpovědnosti podle hesla »KAŽDÝ JE

ZA SVÉ CHOVÁNÍ ODPOVĚDNÝ«. Za vandalismus lze považovat již třeba odhození papírku nebo nevinné utřízení květiny na veřejném prostranství. Aniž bychom si to uvědomili, i takováto malichernost ovlivňuje nás, okoli, ale především zahraničí, které nás kritizuje za spinavá města. Kupodívku i přes tyto pomluvy, především skrze estetickost země, k nám neustále davy cizinců proudí. A za čím? Na prvním místě právě za onou zmínovanou kulturou. Další města teprve poté obsazuje obchod a jiné záležitosti týkající se ekonomie. Vizitku o nás nevytváříme sami pro sebe, nýbrž především pro ostatní. Jíž naše výchova, reakce a především chování onu vizitu poodhaluje. Proto by se měl každý zamyšlet sám nad sebou, přemýšlet o tom, jaký je, a pokusit se změnit své JÁ k lepšímu. Nechceme přece, aby se o našem národe říkalo, že je nekulturní.

Monika Němcová

Návrh, aby Karlštejn usiloval o statut města na pořad jednání dát nestačila. Stačila zajistit opravu rozborené školní zdi, vybudovat nové chodníky, cestu na hřbitov, novou elektrifikaci, postavit hygienické zařízení na parkovišti a zřídit obecní policii. Navíc dokázala z podhradí „najít“ cestu na hrad.

Ke konci bojoval i **JIŘÍ BRODINA**, civilním povoláním výtvarník. Ten letos opustil obecní úřad ve Všeradicích uprostřed druhého volebního obdoba. Dál chce žít jen svou profesi. „Po prvních volbách jsem nastupoval do starostenského úřadu s odhodláním pozvednout obec na úroveň hodnoty toho jména. Mnohé se mi ve spolupráci s obecním zastupitelstvem podařilo prosadit, když tomu předcházel dost hádek a sporů. K té práci to patří,“ říká exstarosta. Za chybou ale považuje opětne kandidování. V druhém období se prohloubily jeho rozhory s částí zastupitelstva. Sotrák závoduňoval a vysvětloval věci závodně, ztejmé, jasné. „Musel jsem obhajovat i malicherné výdaje za kancelářské potřeby.“ vzpomíná. Podle abdikační listiny odstoupil z rodinných důvodů. Dnes přiznává, že to bylo poněkud jinak, i když... Při současném vytížení by post neuvolněného starosty těžko zastával. Tvrdí, že nemá cenu vracet se zpět. Na úřad nezanevřel, vykonával ho rád a rozhodně ne pro necele čtyři tisíce, jak si může někdo myslet. „Lituji, že se mi během úřadování nepodařilo prosadit zpracování územního plánu obce. Věřím, že některé z budoucích zastupitelstev dospěje k tomu, že míří konceptu a být velkorysy je základním předpokladem k tomu, aby člověk ve službě obce něčeho dosáhl.“

BcJ vedla i exstarostka Revnic. Sama - energická

důchodkyně - MARIE TATAROVÁ tvrdí, že čas to s větrnými mlýny. Úřad dostala aniž o něj usilovala. „Při sestavování kandidátky ve říjnu vydavatelem jsem žádala o umístění na nevolitelném místě. Po skončení komunálních voleb se ukázalo, že žádána politická strana nemá na funkci starosty kandidáta přijatelného pro ostatní.“ Strany se ujednaly na ni. Bránila se, ale podlehla chlápkoleni, že ji všichni pomohou. „Představu, co Revnice potřebuje, jsem měla. Nejdřív se zaměřit na zanedbanou nebo chybějící infrastrukturu, na pořádek a bezpečnost, územní plán a projekt dalšího rozvoje, poraněné mezilidské a sousedské vztahy a narovenat vztahy občanů - radnice, vrátit sem společenský život a kulturu...“ Představy záhy realizovala. Sílo to pomáhal, a to i proto, že městská pokladna není bezedná. „Každý chtěl všechno a hlavně to, co zajímá jen jeho. Neumím vyhovovat všem,“ říká bývalá starostka. Přestože úřadovala od slunka do slunka, často v sobotu i neděli, přestala práci stíhat. Za nesouvární v úřadu se občanům omluvila na veřejném zasedání. „Snad pochopili, že od rozdělané práce odcházím s lítostí, ale přesvědčena, že je mojí povinností uvolnit místo někomu mladšímu, zdravěmu, plnému sil a odhodlání práti se i s větrnými mlýny,“ dodává Tatarová. Ač oblibený, také své boje měl. Říká se o něm, že to byl právě on - MIROSLAV CVANCIGER.

kdo Lety a jejich 670 obyvatel probudil ze spaní. Začínal s euforií, chutí a silou. „Po necelých dvou volebních obdobích jsem byl dost unaven. Oděsel jsem, protože jsem před sebou neviděl možnost dalšího profesního růstu, a s tím spojeného ohodnocení,“ říká nedávno odstoupivší starosta Letů. Starostenství kolegové ho obdivovali, místní občané ctily, co víc si přáli? „Dost projektů vyšlo, možná i proto, že jako uvolněný starosta, jsem měl čas systematicky záměry prosazovat a mj. i důsledně využívat na úřadech.“ Vybudoval kanalizaci, vodovod, vodujem, připravil rozvod plynu... Navíc vzkřískal kulturu. „To, že se obec trochu vzpamatovala i mým přičiněním, zvěřovalo mé dilema, zda jít nebo zůstat.“ Rozhodla nabídka zajímavého města. Uvědomil si, že po osmadevadesátmén, kdy by mu skončilo starostenské období, by stál před stejným problémem, navíc možná bez nabídky. Přemýšlouvali ho až pokračuje při zaměstnání. „Řešit úkoly v práci a úkoly obecní současné, lze problematicky. Neuvolněný starostové se i lítě prokoušavají byrokracií na všech úřadech od okresních až po ministerstva a nemohou dost dobře prosazovat zájmy své obce,“ domnívá se Cvanciger. A tvrdí, že na malých obcích bude tato funkce zajímavá spíše pro čerstvě důchodce, kteří se této práci budou moci plně věnovat a přitom na ní nebudou ekonomicky závislí. Michaela Šmerglová

Skoro půlstoletí věkového rozdílu nás dělilo s panem ing. Arnoštem Tučkem. Přesto jsem si s ním rozuměl víc, než s většinou svých vrstevníků. Lecčemus jsem se od něj přiučil, v lecčems pro mě už nejsprávným zákonem zůstane nedostížným vzorem. Měl bych co nejstručněji shrnout, v čem všem, pak by mi z toho vyšla tato »učená« definice: V umění žít.

Znám jen málo lidí, kteří s takovou vervou, chutí, tak opravdově jako pan inženýr dokáží dělat vše, k čemu se řízením osudu či vlastním přičiněním dostanou. Vím, že stejně

Tipy NN

* Karel Plíhal & Petr Freud vystupují 5. 11. v SD Plzeňka Beroun. Začátek v 19.30.

* Orchestra Puellarum Pragensis uslyšíte v rámci festivalu Talichův Beroun (TB) v úterý 5. 11. od 19.30 v sále České pojišťovny v Berouně.

* Country Makers koncertují v Country clubu Beroun 8. 11. od 21 hodin.

* Country band z Příbrami nabízí ve svém programu Country Club Beroun 9. 11. od 21 hodin.

* Setkání s Petrem Kostkou a Carmen Mayerovou se koná 12. 11. od 19.00 v fenyckém Zámečku.

* Greenhorns s Janem Výčitalem bude možné obdivovat 12. 11. od 19.00 v Berouně na Plzeňce.

* Virtuosi di Praga vystupují 12. 11. od 19.30 v sále České pojišťovny v Berouně v rámci TB.

* Vladimír Čáp přednesne několik písniček 13. 11. od 19.30 v Městské knihovně v Berouně.

* Sebastian Trio pokládá kompakt v sále České pojišťovny Beroun v rámci TB 14. 11. v 19.30.

* Naley band k tanci a poslechu hrají v Country clubu Beroun 15. 11. od 21 hodin.

* Vosí hnizdo rockuje 15. 11. od 21 hodin v Rock klubu Beroun.

* Taneční zábava se skupinou Faun se v karlovarské restauraci U Janáčka 16. 11. od 20.00.

* Slapeto koncertuje se staropražskými písničkami 16. 11. od 19 hodin v KD Neumětely. (vš)

Nezapomeneme...

PŘED PÁR DNY JSME SE NA POSLEDY ROZLOUČILI S ING. TUČKEM

naplno a poctivě připravoval zahrádkářské zájezdy, vedl místní kroniku i psal do NN. Vím, že z přesvědčení neděli co neděli jezdil do řevnického kostela, vím, že - ač dříve duchodce - nezanedbával své »vápenické semináře«, že miloval rodinu i Třebaň, že bádal v historii a nevytrvaleji ze všech místních ochotníků holdoval divadlu. Vím i to, s jakým požitkem si dokázal vychutnat dobré jídlo nebo sklenku kvalitního vína či koňaku. Něco však taky nevím - kdo tohle všechno bude dělat za něj. Kdo mně napřesrok touhle dobou poradí, kolikátehože února '98 máme držet masopust, kdo napiše do novin, co všechno se ve Třebani odehrálo léta před 1950 a do kroniky, jaký že byl rok devatenáctistý devadesátý šestý. Kdo redakční radě NN na jejím výročním předvánočním zasedání vybere ten nejlepší aperitiv a komu místo něj za pár týdnů na Štědrý večer přijdu s trumpetou popřáti šťastné a veselé... Je-li oficiální hlavou naší obce starosta Schneider, nejpřednějším Třebaňákem pro mne ještě hodně dlouho zůstane pan inženýr. Nikdy nezapomenu na to, jak v listopadu 1989 na premiérovém »porevolučním« veřejném zasedání třebaňského MNV spolu s p. Františkem Roubalem jako první vystoupili na podporu oficiální komunistické moci se postavivším studentům. Hálal jsem

se až do té chvíle ve staré zasedačce s přesilou místních i »okresních« bolševíků sám. Uzavřeli jsme tam tehdy spolu na délku spojenectví, které svůj formální výraz našlo o pár dnů později - ing. Tuček přijal nabídku podílet se na vydávání místního časopisu. A tak se od třetího, lednového čísla roku 1990, v týdeníku Našich novin objevilo i jeho jméno. Nezmizelo z ní dosud a pokud se nepletu, byl doyenem redakční rady jediným jím členem, jehož článek nechyběl v žádném ze 177 čísel nezávislého třebaňského občasníku. Čísla 178 už se bohužel nedožíl.

V řevnickém kostele se nad rakví Arnošta Tučka za nás za všechny rozloučil tamní farář Pecinovský. Souhlasím s ním - tělo je smrtelné, ne duše, ne práce, která po zemřelém zbyla. Po panu inženýrovi toho tady zůstalo hodně. Jeho dílo ho přežije - a nejen v přeneseném slova smyslu. Vzpomínání na historii obce z jeho pera najdeje ještě v několika příštích vydáních našeho čtrnáctidenníku. Pak se sice jedna kapitola dějin NN (i Třebaně) uzavře, ale my svému slibu dostojíme: Nezapomeneme. Miloslav Frýdl

P.S.: Narodil se Kristus Pán přijdeme před vily pana inženýra Tučka na Štědrý večer zatroubit i letos. Lahví vína a stopkou domácí ořechovky už nás sice domácí pán nepohostí, ale co na tom. Hlavně když tam někde nahoře uslyší, že tady dole se hraje na jeho počest... (mf)

Mocná Afrodíté

»ANTICKÁ TRAGÉDIE « PODLE WOODYHO ALLEN

Nejen pro skalní příznivce osobitého humoru amerického režiséra a herce Woodyho Allena je určen jeho nový snímek nazvaný MOCNÁ AFRODÍTÉ, který se před pár dny objevil také v pražských kinech.

Jak sám název napovídá, pro námět si Woody Allen zaříl až do starověkového Řecka. Na pozadí klasického antického dramatu je líčen osud Lennyho, newyorského intelektuála v nejlepších letech, kterého si s chutí zahrál samotný Woody Allen. Lennyho ambiciózní manželka Amanda (Helena Bonham Carterová) žije především uměním a vidiou své vlastní galerie. Přestože oba touží po

potomkovi, Amanda nehodlá obětovat devět měsíců těhotenství za své hvězdné kariéru. Proto přemluví Lennyho k adoptaci. Zpočátku jsou Lenny i Amanda štastni, neboť se z jejich syna Maxe vylukuje ohvízláště chytrý a inteligentní chlapec. Později však začíná vztah mezi nimi pokulhávat: Amande se otevírájí nekonvenčné umělecké možnosti po boku vlivného majitele galerie a Lenny se uzavírá do svých vzpomínek na štastné manželství. Hrdý na svého syna rozhodne se Lenny vypárat Maxovy skutečné rodiče. Shůry je však před tímto krokem varován feckým božstvem, které pravidelně zasahuje do jeho osudu. Před zraky Lennyho se objevuje uječená vysoká blondýnka Linda (Mira Sorvino) s IQ pod 90, povoláním prostitutka a »herceška«. Lenny se nechádla smířit s timto zjištěním a rozhodne se i přes počáteční odpor Lindy změnit chod jejího hříšného života. Pozorom rasiouchá jejím nesmyslným žvástům, hledá Lindu vhodného partnera. Marně. Uspěšný není Lenny ani u rodinného krbu. A tak se obě neštastné a zklaštané duše, Lennyho a Lindy, jednoru dne propojují (...tedy nejenom duše). Zanečlouho z tohoto vzájemného splynutí vzejde krásná dcerka. To již Lenny zpříta s své milované manželkou a Linda štastně provdána.

Zápletka ve filmu MOCNÁ AFRODÍTÉ se zcela zámrnně podobá antickým tragédiam. Narodil od nich je však Allenovo rozuzlení štastné. Symboly antiky a řeckých bohů prostupují celým příběhem: skvělý byl nápad s antickým chórém, který vstupuje do děje, aby jej okopalo »Allanovou« ironií a absurditou. U Woodyho Allena může Zeus zanechávat vzkazy svým poddaným na záznamníku a slepý řebrák donášet na Lennyho manželku (»To bych muesl být slepý, abych to neviděl...«). Bez toho všeno by to ovšem snad ani Woody Allen nebyl!

OD SOUMRAKU DO ÚSVITU (USA) - horor. Atmosféru strachu rozdmýchá, když se z lidí stanou upífi.

FANATIK (USA) - thriller. Co se stane, když se narazí sportovní idol a jedna zrácená duše. (Robert De Niro)

ZELENÝ SVĚT (USA) - romantická komedie. Příběh profi hráče golfu (Kevin Costner), který díky sebedestruktivní povaze neprofituje ze svého talentu. Obrat nastane, když se zamiluje.

ZAMILOVANÝ PROFESOR (USA) - komedie. Profesor Klump je špičkový vědělec, který je stále při chuti. S příchodem krásné kolegyně záčne chtít být s ní stůj, co stůj. Když to nejdé cvičením a dietou použije svůj preparát. Eddi Murphy s hlasem Oldřicha Kaiserova je bezkonkurenční. (sm)

Video NN

Co nového ve videopůjčovnách:

ZMRAZENI (USA, 92 min.) - hororové dílko, ve kterém dojde ke zneužití laboratoře, kde jsou zmrzleni ti, kteří věřili v to, že je věda v budoucnu dokáže uzdravit...

PAN SELEM: BRAXODO OKO (USA, 87) - Akční film z minulosti, konkrétně z barbarského dějinového. Snímek plní dobrodružství a věčného boje dobrá se zlem.

TŘI MUŠKETÝŘI (USA, 102) - dobrodružná klasika pojednávající o »romantických« časech Ludvíka XIV. a kardinála Richelieu. Nová americká verze Dumasa románu se blýská nejen korydy, ale i hvězdným obsazením. (sm)

Kino Liteň

Listopad - dovolená.

Biograf bez peněz

S nedostatkem peněz se potýká liteňské kino a nezbývá mu proto, než postupně snižovat počet promítaných filmů.

Po dovolené, která potrvá celý listopad, se v prosinci bude hrát pouze jednou - 17. 12. se Liteňští mohou již podívat na nejnovější americký superthrák Den nezávislosti. »Nejsou peníze,« říká zaměstnankyně kina Anna Poláčková, podle níž místní obecní úřad odmítl na provoz biografu dávat více než pětapadesát tisíc korun ročně. »Hodně nás stojí Správa kin, která se stará o administrativu a objednávání filmů, čímž cíl dražší je i půjčovně.« Poláčková popírá, že by existovala přímá úmluva mezi kvalitou uváděného snímku a počtem diváků, kteří se na něj přijdou podívat. »Je to spíš naopak - když dálváme něco pěkného, máme prázdno, zato na leckterou americkou hollywoodskou přijde i několik desítek lidí...« (mf)

Pavla Švédová

Mobilní telefony Paegas

VYSÍLAJÍ Z VĚŽE NA VRCHU VOŠKOV NAD KARLŠTEJNEM

Společnost Radiomobil, která začala v několika největších městech České republiky provozovat mobilní telefony, se svou cenovou politikou stala významným konkurentem nejen silně předázenému EUROTelu.

Konkuруje dokonce i klasické pozemní sítí TELECOM, jejíž postup telefonizace si svým tempem nezdá s obdobnými spojnostmi ve státech rovníkové Afriky. PAEGAS by měl do konce roku pokryt svým signálem 60 % území ČR a ke konci dubna příštího roku už 90 %.

Zatímco Eurotel vysílá v našem okolí z vlastní věže nacházející se na kopci mezi Dobřichovicemi a Černolicemi, Paegas se spíše než na zdlohouvanou výstavbu vlastních objektů zaměřil na relativně rychlejší variantu - využívání věží stávajících, pařížských i některou jinému. V Revnicích si telefon Paegas již několik lidí pořídilo a jsou spokojeni, protože nejblíží pozemní vysílač přijímá signál, který je na chází na Cukráku, odkud pro výhodnou výšku a geografickou polohu vysílá i tři televizní a dva rozhlasové KV programy. Dosah signálu Paegasu by měl být kolem 35 km, což by mělo stačit i pro možnost jeho používání v Zadní Třebani. Z opačné strany by měl zasahovat signál z Berouna, tam se ovšem počítá s termínem spuštění až kon-

Foukal je v radě

Novým členem revnické Městské rady se stal Miroslav Foukal, který je zároveň předsedou komise veřejného pořádku.

V městské radě nahradil Jana Hladiše, jenž tuto funkci v srpnu odstoupil, neboť se v mnoha směrcích neshodoval s názory ostatních členů rady. (pš)

Schválili vyhlášku

Vyhlaška o značení ulic a číslování domů byla v této dnech schválena v Revnicích.

Podle ní musí mít každý dům popisné číslo předepsaného provedení. Zároveň je každý občan povinen souhlasit s umístěním jednotlivých tabulek s označením ulic. (pš)

Ukáží jim vodovod

Podrobnosti o trase a fungování letovského vodovodu se zájemci dozvěděli v sobotu 9. listopadu, kdy proběhlo »den otevřených dveří«.

Jak pro NN uvedl zaměstnanec letovského Obecního úřadu Libor Švéd, budou po celý den od úřadu vystěžet automobily do Karlíka, kde se nachází vodojem. Zde bude probíhat odborný výklad pracovníka provozovatelské firmy Aquakonzult. (pš)

Kdy v okolí na mě

V zimním období se bohoslužby v kostelích po okolí budou konat v těchto termínech:

Revnice: Neděle 9.30, úterý 17.00, čtvrtok 8.00 a pátek 17.00; Dobřichovice: Ne 11.00, St 17.00; Všenory: Ne 8.00, Út 17.30; Karlštejn: So 17.00; Liteň: So 15.30; Mořina: Po 15.30. (vš)

cem prosince. Koncem října bylo dán do provozu další zařízení - v Karlštejně, z věže místního převadče televizních programů na vrchu Voškov vedle golfového areálu. Pata stožáru je ve výšce 340 m. n. m., anténní systém GSM (digitální telefonní systém) 25 metrů nad terénem (pro srovnaní - nádraží Karlštejn 218,2 m. n. m.). Podle technika Radiomobilu Pavla Ereta se GSM šíří v pásmu 900 MHz, zatímco televizní programy sledujeme z pásmu kolem 800 MHz. „Televizní signál, to je obraz a zvuk. U nás (telefony Paegas) se jedná jen o zvukový signál, a to ještě digitálně modulovaný, čili odolnější a šifrový lépe než televize. Na druhou stranu výkon našeho vysílače je menší než má TV vysílač, maximálně 10 W.“

Část Zadní a většina Hlásné Třebaně, z kterých je karlštejnský vysílač přímo viditelný, by měly mít

kvalitní a bezproblémový příjem telefonní sítě Paegas. Obyvatelé údolí mezi Litní a Svinářemi by měli být spokojeni i se signálem odráženým, neboť technologie GSM dává velkou naději i v těchto případech. „Je to otázka úrovně signálu a po spuštění vysílače otázka měření,“ vysvětluje Eret. „S vybudováním vysílače nad Zadní Třebaní z druhé strany se prozatím nepočítá. Je ovšem sporné, jestli to vůbec bude nutné, protože se domnívám, že signál z Karlštejna Třebaní pokryje. Ale může se stát, že bude třeba 5 % území v nějakém údolí, kde pokrytí nehude tak perfektní. To je potom otázka dalšího změření, informací od zákazníků a podrobnych hodnocení.“ uzavírá Eret. Vilém Šedivý

Peníze od spořitelny

Peníze na dostavbu Domu s počovatelskou službou se podařilo revnickému Městskému úřadu získat u České spořitelny.

Penzion s devětadvaceti bytovými jednotkami by měl být dokončen v červnu příštího roku. (pš)

28. říjen kdysi...

DOKONČENÍ ZE STRANY 1

Za druhé světové války je však Němci dali odstranit. Před tímto pomníkem na revnickém náměstí se vždy shromažďovali občané i legionáři v uniformách. Ale nejen místní. Zadní Třebaní zde zasazovali ruští legionáři pan Kratochvíl, Kronberg, Kučina, Klím a italskí legionáři pan Holeček a Šedivý. Na náměstí nebylo domu, na kterém by nevisela státní vlajka. Bylo však málo těch, kteří nebyly vyzdoveny alespoň malou viajeckou. Tak to lidé tehdy opravdu cítili. Proč tomu dnes tak není, byla jiná kapitola a možná dost smutna.

Náměstí byvalo plné. Uniformovaní legionáři stávali před pomníkem v počtu asi pětatřiceti mužů. Písková barva uniform ruských legionářů se střídala se zelenou barvou italských a francouzských.

Vedle nich pak početný oddíl Sokolů ve slavnostních stejnokrojích a zástupci dalších krojovaných spolků. Před pomníkem stála tribuna, ze které ho vystřílili zástupci města, spolků a předseda Obce legionářské. Jméno prvního prezidenta Československé republiky T. G. Masaryka bylo vystolováno s úctou. Vděčný národ ho nazýval prezidentem Osvoboditelem. Stejně tak se hovořilo o jeho spojurovacích M. R. Štefánkovi a F. Benešovi. Probužené národní citení tehdy ovládalo mysl lidí. Díky jemu se národ postavil i v druhém i třetím od-

bytí, kdy se však jednalo již o něco jiného.

Po oslavách lidé besedovali v houčcích ještě na náměstí. Třebanští si pak vyprávěli po cestě domů. Chodilo se tehdy pěšky a tak na vyprávění bylo čas dosit. Ještě dnes vidím legionáře před sebou, jak se postupně loučili, když docházeli ke svým domovům. V jejich pohledu bylo stále odhadláni znovu bránit zemi. A tehdy byli ještě mladí a své odhadláni v sobě nosili do konce svého života. My, kteří jsme tu doba s nimi prožili, na ně vděčně vzpomínáme. Na třebanštém hřbitově můžeme číst jejich jména. Odešli a na nás je, abychom jejich odhad důstojně uchovávali a někdy se i zastavili se vzpomínkou u jejich hrobů. Tu trochu vděčnosti si opravdu zaslouží.

František Šedivý

IDS do Dobřichovic

V návaznosti na uzavření silnice mezi Dobřichovicemi a Černošicemi (viz NN 21/96) rozšíří České dráhy asi na jedenáct měsíců možnost jízdy vlakem na jízdenku Pražské integrované dopravy o úsek Praha - Dobřichovice.

„Autobusy budou vedeny z Dobřichovic, zkušební poloprovoz se týká úseku Praha hlavní nádraží - Dobřichovice,“ uvedl pro NN ing. Slavík ze skupiny ČD pro IDS. „Nepatrně se sice liší náhrada, kterou my budeme účtovat hlavnímu městu za jízdenky, ale pro cestující se jedná o totéž tarifní pásmo (první vnitřní).“ Při nastupu do vlaku musí cestující jízdenku již označenu - ze třístopkového autobusu nebo jiného označovače PID. CD zkouší v jedné pražské zastávce nový jízdenkový označovač, který by měl být nasazen na železnici v rámci pražské integrované dopravy. Slavík nám k tomu povíděl, že se ČD připravují na jednání s výrobcem ohledně možného technického sjednocení označování jízdenek ČD a PID. „Z toho samozřejmě vyplývou závěry, co je ležitelné technicky a co ekonomicky. Budou-li mít zúčastněné strany dostatek prostředků, mohlo by začít vybavování zastávek Českých drah těmito označovači.“ Redaktoři NN se domnívají, že by k tomu mohlo dojít v červnu 1997. (vš)

Dle paragrafu

* »Velký nákup« po zavírací době udělal 24. 10. ve všeřadické prodejně potravin neznámý »základník«. Vypálil vložku dveří odnesl cigarety, kávu, alkohol a potraviny. Škoda je 80.000 Kč. (Sm)

* Osobní vůz zn. Renault 5 pražského majitele, zaparkovaný u lomu Amerika nedaleko Mořiny, bez zjevného násilí odemkl 26. 10. neznámý pohrada a ukradl majiteli osobní věci i doklady v hodnotě téměř 12.000 korun. (Sm)

V Letech hořel dům

K požáru rodinného domku v Letech vyjížděl v úterý 22. října revnický i letovský hasiči.

Na pomoc byla přivolána i záchranná helikoptéra, neboť při hoření umělých hmot došlo k přiotevření majitelky domu. Ta musela být vrtulníkem přepravena do nemocnice. Škoda způsobená ohněm se odhaduje na 120.000 korun. (pš, vš)

Krádeží neubývá

TVRDÍ REVNICKÝ KATOLICKÝ FARÁŘ JOSEF PECINOVSKÝ

Počet krádeží v církevních objektech se rozhodně nezměnil. Tvrdí to revnický římskokatolický farář Josef Pecinovský, který má na starosti několik farností v našem okolí.

Přestože kriminalisté uvádějí, že vykrađených kostelů kapli v poslední době dost podstatně ubylo, je Pecinovský jiného názoru. I přetíž jím spravovaných kostelů už se několikrát stala cílem nájezdů nenechavců. „Nedávno vykradli svatostánek v Karlštejně,“ rekapituluje, „pokusili se vyloupit chrám Páně na Muřině. Karlícký kostelík »vybral« dokonce několikrát.“ Před pár dny byl odčízen i zvon ze zadnítřebánské kapličky. Podle revnického faráře už v kostelích pomalu není co ukrást: „Dá se říci, že jsou vybrakovány,“ konstataje. „Buď samotnými zloději, nebo námi - opravdu cenné věci jsme už stačili svézt a uložit v trezorech.“ Dolní Poberouní, mimo kněž, z celostátního průměru - pokud jde o statistiku vykrađených církevních objektů - nijak nevyčnívá: „Jsou oblasti,“

Miloslav Frýdl

Doma jen remíza

MISTROVSKÁ UTKÁNÍ FOTBALISTŮ TŘEBAŇSKÉHO OSTROVANU

11. kolo okresního přeboru

OZT A - Beronit BEROUN 2:2

Branky: Kozák z penalty, Hruška

Žlutá karta: Krbec, červená: Peříš

Rozhodčí: Mázdra

První remíza v tomto ročníku. Proti zdánlivě slabšímu soupeři jsme začali málo aktivně, a tak se úvod utkání odehrával převážně ve středu hřiště. Naše akce však byly nebezpečnější a jen centimetry chybely, aby pokusy Hrušky (tyč) a Martínka (bfevno) skončily v soupeřově sítí. Po zásluze jsme šli do vedení, když byl sražen v pokutovém území Kozák, který sám penaltu proměnil. Ve druhém polohase začal soupeř aktivně a po zaváhání naší obrany v čele s brankářem bylo vyrováno. Hřiště opanovala nervozita - po druhém »Zlatém« faulu musel předčasně do sprch hostující obránce, kterého ovšem brzy za urážku pomezího rozhodčího následoval domácí Peříš. Závěr utkání byl doslova infarktový. Nejdříve Frydl po krásném centru hlačoval do reflexivně zasahujícího brankáře, ale o chvíli později se z voleje trefil Hruška - 2:1. Bohužel další zaváhání v obřeně v poslední minutiž dovolilo Beronitu vyrovnat.

Sestava: Procházka R. 4 - Pišna 5, Krbec 5, Zima 5, Procházka P. 4 - Peříš 5, Frydl 6, Hruška 6 - Pazdera 5, Kozák 5 (Pokorný), Martinek 5. (Mák)

10. kolo čtvrté třídy okresní soutěže

OZT B - TJ CHRÜSTENICE 1:0

Branka: Prušinovský

Žlutá karta: Salač, J. Němcéek

Rozhodčí: Nekvasil

Běčko nastoupilo do utkání se zabezpečenou obranou, která s přehledem čelila bezvýběru útokům soupeře a navíc zásobovala zálohu mnoha přesné rozehranými míči. Po jedné z akcí na jeden doteck se uvolnil Prušinovský a krásnou střelou otevřel skóre. Ve druhé půli však naše záloha nepochopitelně znevázněla, ztrácela míče ve středu hřiště a soupeř začal přebírat aktivitu. Konec zápasu určitě nepotěšil diváky ani hráče - byl příliš rozháraný a hrálo se přespříliš nečistě. Body - a to je nejdůle-

žitější - však zůstávají doma. Jaroslav Soukup

11. kolo čtvrté třídy okresní soutěže:

FC LITEN - OZT B 4:1

Branka: Frydrich z penalty

Žluté karty: Kvásnička, Štýcha, Soukup, Prušinovský, červená karta: Salač

Rozhodčí: Pačes

Derby dvou sousedních vesnic začali lépe domácí. Měli více ze hry a svoji převahu korunovali vedoucím gólem z penalty. Ještě do poločasu se jim podařilo vyvítit. Po změně stran nejprve Salač neproněnil pokutový kop a zanechánho byl za faul potrestán vyloučením. To už ovšem Literní po další desítce vedla 3:0. Hra se vyrovnila, bojovalo se především o střed hřiště. Brzy se srovnal i početní

stav - za faul na Frydricha šel předčasně do sprch jeden z domácích. OZT se dokázal zásluhou zejména Prušinovského dostat do několika branckových příležitostí - po jedné z nich byl třebanský utečník sražen ve výpni a Frydrich penaltu tentokrát proměnil. Tečku za oboustranně velmi tvrdým a nečistým zápasem udělal išené před koncem jeden z domácích stočníků, když po sůlovém nájezdu stanovil definitivní výsledek. Velmi dobře z našich berouců zahráli Schýbal, Čaplan a Prušinovský.

Sestava: Procházka R. - Stříbrný, Soukup, Schýbal, J. Němcéek (Krejčí) - Čaplan, Salač, Frydrich, Kvásnička (L. Hoznauer) - V. Němcéek (Štýcha), Prušinovský. (mf)

12. kolo okresního přeboru

Slavoj OSEK - OZT A 2:1

Branka: Petr Procházka

Vyrovnáne utkání, ve kterém se nakonec šestí příklonilo na stranu domácích. Pomoci ale musel rozhodčí, který jim "daroval" penaltu. (mf)

Poslední zápas OZT

Poslední podzimní mistrovské utkání A-mužstva fotbalistů Ostrovánu Zadní Třebaň:
9. 11. 14.00 OZT - TLUSTICE

Stylově se u příležitosti nedávných oslav 70. výročí založení národní házené v Revnických oblékly tamní sportovkyně. Úspěch u publika jejich »retro« mělo náramný... Foto archiv

Āčko je v čele II. ligy

JAK SI VEDOU ŘEVNIČTÍ »NÁRODNÍ« HÁZENKÁŘI

Druholigové mužstvo mužů dosáhlo v polovině soutěže zatím svého nejlepšího umístění.

Z jedenácti zápasů jen dvakrát odešlo poraženo, vždy na hřišti soupeře. Osm vítězství pak rozhodovalo o našem podzimním prvenství.

Jarní zápasy ovšem bývají víceméně těžké, a tak bude záležet na zimní přípravě a také na tom, zda se hráči dokážou soustředit na boj o celo tabulku, nebo zde zápasy odehrájet v poklidném tempu. Trenér Jaroslav Holý a asistent Milan Zelený poslali v podzimní části soutěže tyto hráče: Brankáře Jana Maška (11 odehraných zápasů) a Vítka Klimenta (11), obránce Tomáše Smrků (11), Círadu Leinwebra (11), Pavlu Janduse (11), Zdeňku Kreisingra (10) a útočníkem Petru Janduse (11/ 87 branek). Dlouhého (11/37), Pose (4/14), Jana Hartmana (9/14), Františka Zavadila (7/6), Pavlu Knyblu (7/17), Michala Svitáka (3/1) a Josefa Šefla.

Tabulka II. ligy po podzimní části soutěže:

1) REVNICE	173:135	18 bodů
2) Stará Huť	196:146	17
3) Nezvěstice	160:139	14
4) Záluží	172:154	14
5) Vřeskovice	157:141	12
6) Litohlavy	175:161	12
7) Litice	180:170	11
8) Stupno	159:156	11
9) Souš	152:160	11
10) Podlázky	145:177	8
11) Louka	133:180	6
12) Žatec	135:218	0

B-mužstvo

REVNICE - REPUBLIKÁN 10:11

Pouze dvěma útočníkům ze šesti nasazených vyšla

střelba, a to je málo. Velmi slabý soupeř získal body právě v Revnickém, což je škoda.

Sestava a branky: Babka - Štěch, Parkán, Duchošlav, Knafis - Smetana 7, Holý P. 3, Sviták T., Hejzek, Šefl J. a Tichý.

REVNICE - PODLÁZKY 26:5

Utkání bylo zcela v naší režii, takřka dokonale nam vycházel střelba i systémy. Nevhodou je, že hráči nemají na střídání.

Sestava: Kořínek - Hartman P., Bakos, Kubát - Smetana 10, Hartman J. 9, Šefl J. 7.

REVNICE - BAKOV 14:13

Velmi vyrovnaný zápas, ve kterém se projevila únavu na hráčích útoku, kterým se nedářila střelba. Zápas jsme ve svém prospechu rozhodli v posledních deseti minutách hry. Tentokrát nás podržel brankář s obranou.

Sestava: Kořínek - Hartman P., Bakos, Kubát - Smetana 3, Šefl J. 2, Hartman J. 9.

REVNICE - STARÁ HUT 13:15

Dohrávaným útkániem hěčka byla zakončena mistrovská sezona oblastního přeboru mužů. Z našich hráčů můžeme pochválit pouze Petra Hořího. Utíkání nepřesné hřídlo František Zavadil

Sestava: Babka - Duchošlav, Štěch, Kubát, Zeleň, Šefl J. - Parkán 1, Holý 9, Hejzek 3.

Zeny:

REVNICE - ČAKOVICE 5:14

Jen první poločas vydržela naše děvčata proti velmi silnému soupeři. Po změně stran jsme nedokázali dát ani jedinou braniku.

Sestava: Juklíčková - Paurová, Trubková, Šachová, Brabencová L. - Balounová, Veselá 1, Brabencová B. 1 a Bočková 3.

Jaroslav Holý

Hrozný fotbal...

Uprutný boj spíš než pohledný fotbal byl k vidění v derby mezi celkem Litně a třebaňským běčkem.

Litně, aspirující na postup do třetí třídy okresní soutěže, sice vyhrála na první pohled přesvědčivě 4:1, ale kdo ví, jak by zápas dopadl, kdyby třebaňský Salač za stavu 2:0 proměnil penaltu. „S výsledkem spokojen jsem, s předvedenou hrou ani náhodou,“ uznal po zápasu trenér domácích, jinak dlouholetý kouč Ostrovánu Miroslav Břízala. Podle jeho slov mohla za obraz býdy a utrení, který byl místy na hřišti k vidění, i tak „zlikována“ sestava, ve které Litněti nastoupili. „Budeme muset přes zimu postavit kádr,“ řekl trenér a dodal, že cílem jeho mužstva je postup do vyšší soutěže. Hráči obou celků si po zápasu svorně stěžovali na rozhodčího, klubovým patroňstvem nezatíženým diváci zase na hráče. Za všechny to vyjádřil Třebaňák Jaroslav Němcéek st., který se do Litně na fotbal vydal na kole. „Hrozný fotbal...“ z hodnotil dění na hřišti lapidárne. (mf)

Ledoborci rozpačité

Modelové utkání s pražskými sparingpartnery se hlásnotřebaňským hokejistům nevydařilo.

Z berounského „zimáku“ odešli poraženi výrazným gólovým rozdílem. (šm)

NAŠE NOVINY - sedmý ročník nezávislého třebaňského občasníku. Řídí redakční rada - M. Kloubková (vyfizuje předplatné); Zadní Třebaň 23, tel. 991 45 72, ing. A. Tuček, J. Malý, J. Peříš, rediguje M. Frydl (267 29 Zadní Třebaň 96). Jazyková lektorka E. Malá, tisk: UTAX Praha. Registrováno Rezářem kultury OÚ Beroun pod číslem 320200990. Uzávěrka číslo 3. listopadu 1996.

Naše noviny jsou k dostání: Zadní Třebaň. Poštovní úřad, Koloniál I. Jahelková, Večeřka Roubal a dcera, Samoobsluha Jednota; Hl. Třebaň: Samoobsluha Jednota, pí Tomková, pí Jechová; Revnice: Trafiky Pod Selcem, p. Holý, u Zámečku, p. Kunštátová, u nádraží ČD, p. Kunštát. Svináře: Obchod K+H, pí Kozáková, pí Hrubá.